

GRUB og FOLSKER HVERISKE

1919

—oo—oo—oo—

Del 1: "Hvad til karnevalen"

Kære lille brøder, sidste dag en versen,
Grete, ja, og Folmer holder bryllupsfest.
Vi er her i byen, kommet helt fra Fyen,
og nu ser vi hvor sig hver enkelt gæst.
Derfor vil vi hjælpe hver med vores tunge
for et hyldende bryllupsparret i en sang.
Den bliver af de lette, sagt jer godt til nettes,
for så kan I bedre følge slægtes gang.
1 - 2 - 3 - først I kære to
ønsker vi til lykke her på dagen,
hvidest får I, det kan I tro,
og så går vi nu altså til til sagen.

Hørst vi tager Grete - her, hvordan det skete,
ja, hun mangled' "noget" til et karneval.
Hvad så var dyret, det var nok af Fyen,
men det skulle være noget ekstra godt.
Sænkte, så det knaged', hvem mon jeg ska' tage?
Folmer for et øjeblik - ja, hvad mon han så'r.
Telefonen ringed', vi sku' Folmer bringe,
og han sagde ja, det ser vi her i dag.
1 - 2 - 3 - I kan lige tro,
Folmer han gik allerede ned på spøgen,
han fik samlet fornødent god
og drog af sted med skæg og hat i brøjen.

Hjemme hos vi lavede - tag dag nu i vrede,
at du så forlapper dig, min lille ven.
"I ka' være rigtig, jeg går ej i "støtli",
jeg skal nemlig rigtig ud og more mig."
Men det gik jo sådan, han var rigtig på den,
inden der var gået meget af den nat,
Han kom hjem fornøjet og med glans i øjet,
og vi så jo straks, at det var sket med ham.
1 - 2 - 3 - hvad der dog ka' ske,
Følner var forelsket og leveret,
nu ku' han luge det høje G,
når Grete spillede' for ham på klaveret.

Hvad du skulle være, det blev ikke læder,
skuespilleriet, det var nok så godt.
Grete til os siger, at hvis nogle gæder,
må vi gerne gå og se på hendes gom.
Grete er en perle, men hun vil så gerne
ind og se på Følner netop nu i dag.
Nå, så han og hende er de her på hvide
dagen, tal lidt natmad og en sodavand,
1 - 2 - 3 - ja, her er vi så
for at se på gommen og på fruen,
og de stod her og hieste på,
de håbede' der var plads til os i stuen.

Derfor køre venner, som jo alle kender,
Følner og hans Grete u' fra gesteløv.
De ka' ik' det gamle, holder af at samle,
Snurrepiberlar har de meget af,
så blandt dagens gaver er der gamle sager,
og det synes de nu er vidunderligt.
Men den bedste gave, den kom over havet,
det var tante Klaras gode, gamle bank.
1 - 2 - 3 - sat jer bare ned,
den har holdt til meget, meget mere,
om hundred år ska' i bare se,
så er det tippe, tippe, tip med flere.